

CON CÓ MỘT TỔ QUỐC

Đức Hồng Y Phanxicô Xavier Nguyễn Văn Thuận

---

*Là người Công Giáo Việt Nam,
Con phải yêu Tổ Quốc gấp bội*

*(Trích từ tập sách Đường Hy Vọng
Thơ của Đức Hồng Y Nguyễn Văn Thuận)*

*Nghe bản nhạc Khánh Ly hát
Phô nhạc: Linh mục Lê Bá Công*

Xem Slideshow "Con Có Một Tổ Quốc": <http://video.freevietnews.com/video02.php5###>

Con Có Một Tổ Quốc

*Tiếng chuông ngân trầm,
Việt Nam nguyện cầu.
Tiếng chuông náo nùng,
Việt Nam buồn thảm.*

*Tiếng chuông vang lừng,
Việt Nam khởi hoàn.
Tiếng chuông thanh thoát,
Việt Nam hy vọng.*

*Con có một tổ quốc Việt Nam,
Quê hương yêu quý ngàn đời.
Con hãnh diện, con vui sướng.
Con yêu non sông gấm vóc,*

*Con yêu lịch sử vẻ vang.
Con yêu đồng bào cần mẫn,
Con yêu chiến sĩ hào hùng.
Sông cuộn cuộn máu chảy cuộn hơn.*

*Núi cao, xương chắt cao hơn.
Đất tuy hẹp, nhưng chí lớn.
Nước tuy nhỏ, nhưng danh vang.*

*Con phục vụ hết tâm hồn,
Con trung thành hết nhiệt huyết.
Con bảo vệ bằng xương máu,
Con xây dựng bằng tim óc.*

*Vui niềm vui của đồng bào,
Buồn nỗi buồn của Dân Tộc.
Một Nước Việt Nam,
Một Dân Tộc Việt Nam,*

*Một Tâm Hồn Việt Nam,
Một Truyền Thống Việt Nam.
Là người Công Giáo Việt Nam,
Con phải yêu Tổ Quốc gấp bội.*

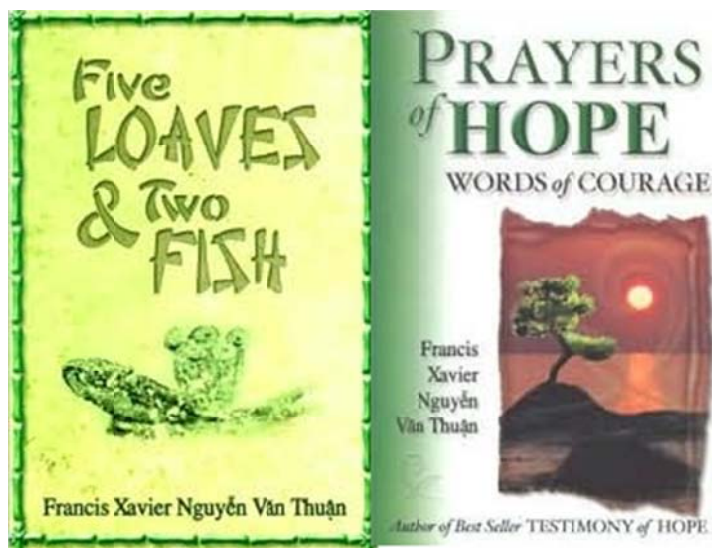
*Chúa dạy con, Hội Thánh bảo con.
Cha mong giòng máu ái quốc,
Sôi trào trong huyết quản con.*

**Đức Hồng Y Phanxicô Xavier
Nguyễn Văn Thuận, 1975**

Viết xong tại Cây Vông, Phú Khánh, nơi quản thúc, ngày 8 tháng 12, 1975.

*Lễ Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội
(Trích từ tập sách Đường Hy Vọng
Thơ của Đức Hồng Y Nguyễn Văn Thuận)*

Thánh Lễ Giỗ tưởng nhớ Một Người Tù từng tranh đấu cho Công Lý và Hòa Bình
<http://www.vietcatholic.net>

(17 Sep 2008 13:49)

GIANG XÁ, Hà nội - Nhân dịp kỷ niệm 6 năm ngày Đức Hồng Y Phanxico Xavier Nguyễn Văn Thuận được Chúa gọi về, sáng ngày thứ ba, 16 tháng 9 năm 2008, tại thánh đường giáo xứ Giang Xá giáo Phận Hà nội, Đức Tổng Giám mục Giuse Ngô Quang Kiệt TGM Hà nội cùng đông đảo quý Cha đã cử hành Thánh lễ kính nhớ ĐHY và cầu nguyện với Ngài.

Hình ảnh những kỉ vật của Đức cố Hồng Y được lưu trữ tại giáo xứ (Chú ý: trang điện tử này không còn hiện diện trên mạng nữa)

Đức Giám Mục Ngô Quang Kiệt cử hành thánh lễ kính nhớ Đức Hồng Y Phanxicô Xavier Nguyễn Văn Thuận.

Trong Thánh Lễ hôm nay, mọi người cùng hiệp thông cảm tạ hồng ân Chúa đã ban cho giáo hội, cách riêng giáo hội Việt nam có một vị mục tử kiên trung theo gương Thầy Chí Thánh, đồng thời, tất cả cùng cầu nguyện với Ngài, và nhất là cầu nguyện để hồ sơ phong Chân Phước cho Ngài sớm được hoàn tất.

Sau khi bị biệt giam 9 năm, Đức Hồng Y Phanxico Xavier đã được đưa về giáo xứ Giang Xá và bị quản thúc trong một thời gian khá dài tại đây. Tấm gương đạo đức và lòng tin thác vào Chúa cùng với một sự giản dị, gần gũi của ngài đã để lại những ấn tượng sâu sắc trong lòng mỗi người giáo dân Giang Xá. Tại nhà xứ hiện nay vẫn còn lưu giữ gần như nguyên vẹn căn phòng đơn sơ với những vật dụng hết sức bình dân, nghèo nàn của Đức Hồng Y.

Trong những ngày bị lao tù ở Giang Xá, Đức Cố Hồng Y Nguyễn Văn Thuận đã nhớ lại chuỗi ngày và những kỷ niệm như sau:

"Năm 1980, lúc bị đưa ra quản thúc ở Giang Xá, Bắc Việt, tôi đã tiếp tục viết mỗi đêm trong bí mật cuốn thứ hai, "Đường Hy Vọng Dưới Ánh Sáng Lời Chúa và Công Đồng Vatican II", cuốn thứ ba, "Những Người Lữ Hành Trên Đường Hy Vọng".

Bàn viết nơi Đức cố Hồng Y đã viết "Đường Hy Vọng"

Tôi không chờ đợi. Tôi sống phút hiện tại và làm cho nó đầy yêu thương.

Trong Phúc âm, các Tông đồ muốn chọn con đường dễ nhất, khỏe nhất: "Xin Thầy cho dân chúng về, để họ mua thức ăn"... Nhưng Chúa Giêsu muốn hành động trong phút hiện tại: "Chính các con hãy cho họ ăn đi" (Lc 9, 1). Trên thánh giá, khi người ăn trộm thừa với Chúa Giêsu: "Thưa Ngài, khi về thiên đàng xin Ngài nhớ đến tôi". Chúa Giêsu đáp: "Hôm nay con sẽ ở cùng Ta trên nước thiên đàng" (Lc 23, 42-43). Trong tiếng "hôm nay" của Chúa Giêsu, tôi cảm thấy tất cả sự tha thứ, tất cả tình thương của Ngài.

Cha Maximiliano Kolbe sống tinh thần ấy khi ngài khuyên các tập sinh trong dòng: "Tất cả, tuyệt đối, không điều kiện". Tôi đã nghe Đức Cha Helder Camara nói: "Cả cuộc đời là học yêu thương". Một lần Mẹ Têrêxa Calcutta gửi thư cho tôi, Mẹ viết: "Điều quan trọng không phải là số công tác đã thực hiện nhưng là mức độ tình yêu ta đã để vào mỗi công việc".

Làm sao yêu thương đến cao độ như thế trong mỗi phút hiện tại? Tôi nghĩ rằng tôi phải sống mỗi ngày, mỗi giờ, mỗi phút như là giờ phút cuối cùng của đời tôi. Đẹp bỏ những gì là phụ thuộc, tập trung cả tâm hồn cho những gì là chính yếu. Mỗi lời nói, mỗi tư tưởng, mỗi cử chỉ, mỗi cú điện thoại, mỗi quyết định phải là "đẹp nhất" của đời tôi. Tôi phải dành cho mỗi người tình yêu của tôi, nụ cười của tôi: tôi phải lo sợ đánh mất một giây phút nào trong đời mình vì đã sống không ý nghĩa....

Tôi đã viết trong sách Đường Hy Vọng: "Con chỉ có một giây phút đẹp nhất: giây phút hiện tại (x Mt 6, 34; Gc 4, 13-15). Sống trong tình yêu Chúa cách trọn vẹn, đời con sẽ tuyệt đẹp nếu kết tinh bằng từng triệu giây phút đẹp nhất. Con thấy đơn sơ, không phải khó (ĐHV 997).

Các bạn trẻ thân mến, trong thời đại này, Chúa Giêsu cần đến các bạn. Đức Gioan Phaolô II tha thiết kêu gọi các bạn hãy đương đầu với những thách đố của thế giới hôm nay: "*Chúng ta đang sống trong một giai đoạn đầy biến chuyển kinh khủng. Những lý thuyết được xem là đủ sức thi gan cùng tuế nguyệt nay đã đến lúc xế chiều. Trên hoàn cầu, cần phải phác họa lại ranh giới của nhiều quốc gia. Nhân loại tự cảm thấy mình rất lúng túng, hốt hoảng, lo lắng (Mt 9, 36). Nhưng lời Chúa không bao giờ qua đi; đọc lại lịch sử, chúng ta thấy bao nhiêu biến cố thăng trầm, đang lúc ấy lời Chúa đứng vững và chiếu sáng (Mt 24, 35). Đức tin của Hội thánh được xây dựng trên Chúa Giêsu Kitô, Đấng Cứu thế độc nhất: hôm qua hôm nay và mãi mãi (Eb 13, 18).*"

(Gioan Phaolô II, Sứ điệp NQTGT XII, số 2)

Đôi guốc của ĐHY

Lạy Chúa Giêsu,

*Chiều hôm qua, Lễ Đức Mẹ Hồn Xác lên trời,
con đã bị bắt.*

*Đưa đi trong đêm, từ Sài Gòn đến Nha Trang.
Trên đường dài bốn trăm rưỡi cây số,
ngồi trên xe giữa hai công an.
Con bắt đầu kinh nghiệm cuộc đời một tù nhân.*

*Bao nhiêu tâm tình lẫn lộn trong đầu óc con:
Buồn có, sợ có, căng thẳng có.*

Tim con tan nát vì phải xa cách giáo dân của con.

*Giữa con khổ nhục, con đã nhớ lời Thánh kinh:
"Họ đã liệt con vào giữa người gian ác" (Lc 22, 37).*

Tù nhân Nguyễn Văn Thuận

*Xe chở con xuyên ba giáo phận đã gắn liền với đời con:
Sài Gòn, Phan Thiết, Nha Trang.
Con yêu mến đoàn chiên của con
và sẵn sàng chịu tù đầy, chịu chết vì họ.*

Họ không biết vị mục tử của họ

*đang bước đi giai đoạn đầu của Đàng Thánh Giá;
Giữa đại dương cay đắng cực độ ấy,
con cảm thấy mình tự do hơn bao giờ hết.*

*Con không có gì hết, dù một xu cũng không,
trừ tràng chuỗi Mân côi, và ý thức Chúa Giêsu,
Mẹ Maria không bao giờ rời con.*

Một số đồ dùng khi bị ở tù

*Trên đường tù đày con đã cầu nguyện:
Lạy Chúa là Chúa của con, là tất cả mọi sự của con.
Lạy Mẹ Maria, con xin dâng mình cho Mẹ,
toàn thân con thuộc về Mẹ,
mọi người thân yêu và mọi sự của con là của Mẹ.*

*Lạy Chúa, con không đợi chờ,
con quyết sống phút hiện tại,
và làm cho nó đầy tình thương,
vì chấm này nối tiếp chấm kia,
ngàn vạn chấm thành một đường dài.
Phút này nối tiếp phút kia,
muôn triệu phút thành một đời sống.
Chấm mỗi chấm cho đúng, đời sẽ đẹp.*

*Sống mỗi phút cho tốt, đời sẽ thánh.
Đường hy vọng do mỗi chấm hy vọng.
Đời hy vọng do mỗi phút hy vọng.
Như Chúa Giêsu,
trọn đời đã làm những gì đẹp lòng Đức Chúa Cha.*

*Mỗi phút giây con muốn làm lại với Chúa,
"một giao ước mới,
một giao ước vĩnh cửu".*

*Con muốn cùng với Hội thánh hát vang:
Vinh danh Chúa Cha và Chúa Con và*

*Chúa Thánh Thần.
Alleluia! Alleluia! Alleluia!*

ĐHY Phanxicô Xavier Nguyễn Văn Thuận
Cây Vông, Nha Trang
Nơi tôi bị quản thúc
Ngày 16 tháng 8, 1975
hôm sau Lễ Đức Mẹ Lên Trời

**KÍNH NHỚ ĐỨC CÔ HỒNG Y
PHANXICÔ XAVIÊ NGUYỄN VĂN THUẬN**
Prepared for Internet by Radio Veritas Asia, Philippines

**Từ trong nhà tù, lợi dụng công việc thợ mộc,
Đức Cha Thuận đã cưa một khúc gỗ làm thành
cây Thánh Giá, và dùng giấy điện để móc
thành một sợi giây chuyền đeo Thánh Giá.**

Roma, Italia (14/09/2007) - Thánh sử Marcô đã viết Phúc Âm, trong chương VIII, kể 'những điều kiện để theo Đức Giêsu, hầu được vào Nước Trời' như sau: "Rồi Đức Giêsu gọi đám đông cùng với các môn đệ lại. Người nói với họ rằng: "Ai muốn theo Ta, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình mà theo (34)". Thánh sử Matthêu cũng viết như vậy trong chương XVI, 24. Điều này cũng được Thánh sử Luca nhắc lại trong chương IX, câu 23. Tại sao là thập giá?

Hai chữ "thập giá" đã gọi lên, cho mọi người thời Chúa Giêsu, một cây khổ giá trần trụi với hình ảnh một người quần quai, tuyệt vọng trong đau đớn và nhục nhã ê chề, lơ lửng giữa trời và đất, giữa sống và chết, trước những cái nhìn thù ghét và khinh bỉ, trước những con mắt tò mò và dửng dưng.

Thế mà, Đức Kitô, con Thiên Chúa, đã chọn "thập giá" để hiến thân trọn vẹn, ban chính mạng sống mình đến tận cùng cho đến độ chịu đóng đinh trên thập giá, nơi đó Ngài gánh tất cả tội lỗi của trần gian. Mặc dù "vô tội" (Mt 27, 4), là "người công chính" (1 Pr 3,18), Ngài đã chấp nhận trở nên giống như người tội lỗi.

Ngày nay, "thập giá" tượng trưng cho những gì chúng ta gặp phải trên con đường lữ thú trần gian. Chúa không gọi chúng ta vác thập giá đi một mình, nhưng là đi theo sau Chúa, vì chỉ có đi theo Chúa, ta mới tới được vinh quang như Chúa đã nhận lấy thập giá làm đường đi tới vinh quang. Đàng sau thập giá là vinh quang, nhưng chỉ khi chúng ta có đức tin mới nhìn biết được.

Ngoài ra, từ khi Chúa Giêsu chọn "thập giá" để chịu đóng đinh vào đó và chết hầu cứu chuộc nhân loại, thập giá đã trở thành Thánh Giá, biểu tượng cho Thiên Chúa giáo.

Nhân dịp lễ giỗ Đức cố Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận, chúng tôi xin có vài dòng kính nhớ vị Mục Tử Việt-Nam đã vác thập giá mình mà theo Thầy Chí Thánh.

I. Linh Mục Của Chúa Kitô.

Ngày 11-06-1953, Thầy Sáu Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận đã nhận Bí tích Truyền Chức Thánh tại Nhà thờ Chánh tòa Phủ Cam (Huế) bởi Đức Cha Gioan Baotixita Urrutia Thi (MEP) và trở thành Linh mục, mang hình ảnh Đức Kitô.

Ngày 13-04-1967, Cha đã được Đức Giáo Hoàng Phaolô VI bổ nhiệm Giám mục Chánh tòa Giáo phận Nha Trang, thay thế Đức Cha Paul Raymond Piquet, MEP. Ngày 24-06-1967, lễ Thánh Gioan Tẩy Giả, tại Nhà thờ Chính Tòa Huế, Cha đã được thụ phong Giám Mục do Đức Cha Angelo Palmas, Khâm sứ Tòa Thánh tại Việt Nam, Lào, và Campuchia, chủ tế. Đức Cha đã chọn khẩu hiệu "Vui Mừng và Hy Vọng" (Gaudium et Spes), tên của Hiến chế Mục vụ của Công Đồng Vatican II.

Ngày 10-07-1967, Đức Cha Thuận đã nhận nhiệm vụ Giám mục Giáo phận Nha Trang và là Đức Giám Mục tiên khởi người Việt tại Giáo phận Nha Trang.

Sau cuộc tổng tấn công của quân Miền Bắc và thăm sát tại Huế nhân dịp Tết Mậu thân, ngày 19-03-1968, Lễ kính Thánh Giuse, Đức Cha Thuận đã khẩn thiết kêu gọi qua Thư luân lưu đầu tiên "Tình Thức và Cầu Nguyện":

- Tình thức để nhận định, để hành động với trí óc, với sức lực của chúng ta: "Là công dân của nước Trời, người công giáo không quên mình cũng là công dân của nước trần thế. Phải quan tâm về cộng đồng chính trị. Thái độ thoái thác, ỷ lại, dửng dưng ích kỷ trong giai đoạn này là đặc tội với Chúa và Tổ Quốc. Bức thông cáo Hội Đồng Giám Mục trong dịp Tết để nhắc anh chị em điều đó."

- Cầu nguyện để có Ông Chúa giúp ta tự cứu thoát.

Linh Mục Phanxicô Thuận thời còn trẻ bên em gái.

Để tuyên bố năm 1969 là Năm Đức Tin của Giáo phận, Đức Giám mục Nha Trang đã cho phổ biến Thư luân lưu "Vững Mạnh Trong Đức Tin, Tiến Lên Trong An Bình", đó là đường lối xây dựng và củng cố, phát triển một nền Hòa bình chân chính, trường cửu theo quan niệm Công giáo.

Nhân ngày Quốc tế Hòa bình 01-01-1970, Đức Cha đã công bố Thư luân lưu "Công Lý và Hòa Bình" với lời mở đầu: "Công lý và Hòa bình là hai danh từ mà anh chị em đều cảm thấy cao đẹp mọi dân tộc đều khao khát."

Phải chăng đây là sự quan phòng của Thiên Chúa để chuẩn bị cho vị Mục tử người Việt trong chức vụ Chủ tịch (24-06-1998) Hội đồng Giáo Hoàng Công Lý và Hòa Bình?

Ngày 21-01-2001, Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II công bố tuyển chọn Đức Cha Thuận vào Hồng Y Đoàn.

Lúc 18 giờ ngày 16-09-2002, Đức Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn văn Thuận đã được Thiên Chúa gọi ra khỏi thế gian.

II. Vác Thánh Giá Mình Theo Đức Kitô.

Ngày 23-04-1975, Đức Cha Thuận được Đức Thánh Cha Phaolô VI bổ nhiệm làm Tổng Giám mục hiệu tòa Vadesi, Tổng giám mục phó tổng giáo phận Sài Gòn với quyền kế vị.

Đức Cha đã quyết định đi vào Sài Gòn, nơi gương Đức Kitô đã phải đi Giêrusalem, dù Đức Cha biết những gì mình sẽ phải gặp tại đó như Ngài viết trong "Năm Chiếc Bánh và Hai Con Cá": "Giờ đây, tôi phải đi vào Sài Gòn lập tức, theo lệnh Đức Phaolô VI bổ nhiệm.... Đêm ấy 07-05-1975, khi tôi ghi âm những lời tạm biệt Giáo phận Nha Trang, tôi đã khóc nhiều, đó là một lần độc nhất tôi đã khóc nhiều, đó là một lần độc nhất tôi đã khóc thôn thức trong tám năm ở Nha Trang - vì thương nhớ. Nhưng tâm hồn tôi rất bình an, vì tôi vâng lời Đức Thánh Cha. Tiếp đến là gian khổ, thử thách tại Sài Gòn...."

Trong phiên họp ngày 27-06-1975, tại Dinh Độc lập, kéo dài từ 15 đến 19 giờ, Đức Cha đã đối diện với ba Cán bộ cao cấp của Ủy Ban Quân Quản Thành Phố Sài Gòn cùng các Linh mục "yêu nước" (?). Đối với Chính quyền Cộng sản, sự chuyển đổi một tuần trước khi họ tiếp thu Sài Gòn vào ngày 30-04-

1975, là bằng cớ âm mưu giữa Vatican và các Đế Quốc. Để trả lời sự cáo buộc đó, Đức Cha chỉ xác nhận sự vâng lời của Ngài đối với Bài Sai của Đức Thánh Cha.

Ngày 15-08-1975, lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời, Ủy Ban Quân Quản Thành Phố Sài Gòn bắt giam Đức Cha. Ngài đã bị giam giữ nhiều nơi khác nhau, trong đó, có 9 năm bị biệt giam, cho đến ngày 23 tháng 11 năm 1988 được thả tự do và bị quản chế tại Hà Nội. Trong thời gian 13 năm ở tù không bản án kết tội, bắt chước Thánh Phaolô, Đức Cha đã viết thư cho các giáo đoàn về kinh nghiệm sống Đức Tin, Mục vụ, Tu đức. Đó là ba tập sách:

- **Đường hy vọng (1975);**

- **Đường hy vọng dưới ánh sáng Lời Chúa và Công Đồng Vatican II (1979);**

- **Những người lữ hành trên Đường Hy Vọng (1980).**

Năm 1989, Đức Cha được phép qua Roma chữa bệnh và được mời làm thành viên Ủy Ban Quốc Tế về Di Trú và Di Dân. Nhà Nước Việt Nam đã không cho Ngài trở lại Quê Hương.

Ngày 09-04-1994, Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II bổ nhiệm Đức Cha làm Phó chủ tịch Hội đồng giáo hoàng Công Lý và Hòa Bình. Tiếp đến, ngày 24-06-1998, Ngài được bổ nhiệm là chủ tịch Hội đồng Giáo Hoàng về Công lý Hòa bình, thay thế Đức Hồng Y Roger Etchegaray.

III. Sống Nhờ Đức Kitô.

Trở thành Tuyên úy trại giam các tù nhân không bản án, Đức Cha biết mọi người Công giáo cần Minh Đức Kitô để sống trong những ngày đen tối như Đức Cha kể: "Trong Thánh Thể, chúng tôi loan truyền sự chết của Chúa Giêsu và tuyên xưng sự sống lại của Ngài. Có lúc buồn nản vô cùng, tôi nhìn lên Chúa Giêsu chịu đóng đinh và bị bỏ rơi trên Thánh giá: Ngài không giảng dạy, thăm viếng, chữa lành bệnh tật; Ngài hoàn toàn bất động. Đối với con mắt loài người, cuộc đời Chúa Giêsu là vô ích, là thất bại. Nhưng đối với đôi mắt Thiên Chúa, chính giây phút ấy lại là giây phút quan trọng nhất của đời Ngài, vì trên Thánh giá Ngài đã đổ máu mình để cứu chuộc nhân loại. Chúa Giêsu là mẫu gương của tình yêu tuyệt đối với Đức Chúa Cha và các linh hồn. Ngài đã cho tất cả, yêu thương đến cùng (Ga 13, 1), cho đến lúc trút hơi thở cuối cùng và nói lên tiếng "hoàn tất" (Ga 19, 30)."

Nhưng làm sao để Thánh Thể hiện diện trong nhà tù? Đức Tổng Giám mục Chủ tịch Hội đồng Giáo Hoàng về Công lý Hòa bình đã nói cho Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II và những nhân viên Giáo Triều Rôma nhân dịp giảng tĩnh tâm Mùa Chay năm 2000: "Khi bị bắt, tôi phải ra đi tay không, đi ngay lập tức. Ngày hôm sau, tôi được phép viết cho những người thân để xin những thứ cần thiết nhất như áo quần, kem đánh răng,... Tôi viết: "Xin vui lòng gửi cho tôi một chút rượu thuốc để chữa bệnh đường ruột". Các tín hữu hiểu ngay. Họ gửi cho tôi một chai nhỏ đựng rượu lễ, bên ngoài có ghi "Thuốc chữa bệnh đường ruột", còn bánh lễ thì họ giấu trong một ống nhỏ chống ẩm thấp."

Giám thị hỏi tôi:

- Ông bị bệnh đường ruột?
- Phải.
- Đây, có ít thuốc cho ông đây.

Tôi không bao giờ có thể diễn tả hết niềm vui lớn lao của tôi: mỗi ngày, với ba giọt rượu và một giọt nước trên lòng bàn tay, tôi cử hành Thánh Lễ. Và đó cũng là bàn thờ, là nhà thờ chính tòa của tôi! Đó là

liều thuốc đích thực cho linh hồn và thân xác tôi: "thuốc trường sinh bất tử, thuốc giải độc để khỏi chết, nhưng luôn được sống trong Chúa Giêsu", như Thánh Ignatio thành Antiokia đã nói.

Mỗi lần như thế tôi được dịp giang tay và đóng đinh mình vào thập giá với Chúa Giêsu và cùng Ngài uống chén đau khổ nhất. Mỗi ngày, khi đọc lời truyền phép, với tất cả tâm hồn, tôi làm lại một giao ước mới, giao ước vĩnh cửu giữa tôi và Chúa Giêsu, hòa lẫn Máu Ngài với máu của tôi. Đó là những Thánh Lễ đẹp nhất trong đời tôi!

Những ngày sau hết với Đức Thánh Cha John Paul II.

Tuy nhiên cách dâng lễ mỗi nơi mỗi khác. Dưới hầm tàu thủy chở tôi ra miền Bắc, ban đêm tôi ngồi giữa mấy bạn tù, bàn thờ là túi cói đựng đồ, dâng lễ thánh Phanxicô quan thầy của tôi và cho các bạn chịu lễ. Lúc ở trại Vĩnh Quang, tôi phải dâng lễ trong góc cửa ban sáng lúc người ta đi tắm sau giờ thể dục.

Lúc đã quen với thời khóa biểu của trại, tôi dâng lễ ban đêm, vì chúng tôi được chia thành từng đội 50 người, ngủ chung trên một lán gỗ, mỗi người được 50 cm, đầu đụng nhau, chân quay ra ngoài. Chúng tôi đã thu xếp để năm anh em Công giáo nằm quanh tôi. Đến 9 giờ rưỡi đêm, nghe tiếng keng là tắt đèn và mọi người phải nằm trong mùng muỗi cá nhân: tôi ngồi cúi sát xuống để dâng lễ thuộc lòng. Tôi đưa tay dưới mùng để chuyển Mình Thánh cho anh em chịu lễ. Chúng tôi nhặt lấy giấy nylon bọc bao thuốc hút để làm những túi nhỏ đựng Mình Thánh.

Như thế Chúa Giêsu luôn ở giữa chúng tôi. Chúng tôi tin một sức mạnh: Thánh Thể. Thịt Máu Chúa làm cho chúng tôi sống. "Ta đã đến là để chúng được có sự sống, và có một cách dồi dào" (Ga 10,10). Như manna nuôi dân Do Thái đi đường về Đất hứa, Thánh Thể sẽ nuôi con đi cùng đường Hy vọng (Ga 6, 53).

Mỗi tuần, sáng thứ sáu có buổi học tập, tất cả 250 anh em phải tham dự. Đến lúc xả hơi, các bạn Công giáo thừa dịp đó mang các túi nylon đựng Mình Thánh đến chia cho bốn đội kia, mỗi người thay nhau mang trong túi áo một ngày....

Những người tù biết có Chúa Giêsu Thánh Thể đang ở giữa trại tù với họ. Chính Ngài an ủi, xoa dịu những khổ đau thể xác và tinh thần; chính Ngài thêm can đảm chịu đựng cho họ. Ban đêm, họ thay phiên nhau làm giờ thánh.

Sự hiện diện thanh lặng của phép Thánh Thể biến đổi họ cách lạ lùng. Nhiều người Công giáo trở lại sống đạo đức hơn; nhiều anh em không Công giáo tìm hiểu Phúc âm và lãnh phép Thánh tẩy trong trại cải tạo, hoặc sau lúc được tự do. Nhà tù trở thành trường dạy giáo lý. Không có gì cưỡng lại được tình yêu Chúa Giêsu. Đêm tối của ngục tù trở thành ánh sáng, hạt giống đã đâm chồi dưới đất đang lúc trời giông tố phong ba. Những ơn trọng này do Chúa Giêsu Thánh Thể chứ không phải do sức loài người."

IV. Chọn Đức Kitô.

Đức Giám mục Phanxicô Xaviê Nguyễn văn Thuận, khi còn trẻ tuổi và sức khỏe dồi dào, chẳng những thành công nơi giáo phận Nha Trang mà còn đứng đầu một cơ quan kinh tế có thể lực là Cơ quan Hợp tác Tái thiết Việt Nam.

Nhưng đêm 01-12-1975, cùng với 1,500 bạn tù đối, mệt, chán nản, bị còng tay hai người chung một khóa số 8, bước xuống găm tàu "Hải Phòng" đậu tại bến Tân cảng gần cầu Xa lộ, để chờ ra trại cải tạo Vĩnh Quang, tỉnh Vĩnh Phú, trong thung lũng núi Tam Đảo, mùa đông 1976-77 lạnh rét 2 độ C.

Nỗi gian khổ của 9 năm biệt giam một mình với hai người gác, không bạn bè, không có việc làm, tôi ở trong một sự trống rỗng tuyệt đối, đến mức có thể điên đi được. Tôi đi lại suốt ngày trong buồng giam, để vận động cơ thể kéo nằm luôn thì tôi sẽ chết vì thấp khớp, viêm phổi. Nhiều lúc một mình, tôi bị đau khổ giày vò, tại sao đang lúc mình 48 tuổi, trưởng thành và khỏe mạnh, sau tám năm Giám mục tôi đã có nhiều kinh nghiệm mục vụ, lại phải vào phòng biệt giam, xa giáo phận những 1,700 km?

Một đêm thanh vắng, một tiếng từ đáy lòng nhắc nhở tôi: "Tại sao con quẫn trí, hoang mang như thế làm gì? Con phải biết phân biệt giữa Chúa và công việc của Chúa. Những gì con đã làm và tiếp tục làm như kinh lý giáo phận, huấn luyện nam nữ tu sĩ, giáo dân, thanh niên, kiên thiết thánh đường, cư xá sinh viên, mở mang các thí điểm truyền giáo... tất cả những công tác ấy đều là những việc tốt lành, là việc của Chúa, nhưng không phải là Chúa! Nếu Chúa muốn con trao tất cả các việc ấy trong tay Ngài, con hãy làm ngay, và hãy tin tưởng vào Ngài. Chúa có thể làm tốt hơn con muôn nghìn lần; Ngài có thể trao việc của Ngài cho những người tài đức hơn con. Hãy chọn một mình Chúa thôi, chọn thánh ý Ngài, chứ đừng chọn việc của Chúa!"

Tôi luôn luôn học tập làm theo ý Chúa. Ánh sáng này mang lại cho tôi một sinh lực mới, thay đổi tận gốc lối suy nghĩ của tôi, giúp tôi vượt qua những bước gian truân mà hầu như cơ thể không chịu đựng nổi. Từ đây tôi cảm thấy trong lòng tôi "một sự bình an mà thế gian không cho được".

Theo tính tự nhiên, những lúc chương trình đang thực hiện tốt đẹp phải bỏ dở, hoạt động đang hăng say phải bó tay, nhiệm vụ đang quan trọng phải hạ tầng công tác! Uất ức và chán nản! Tôi tự hỏi: Chúa gọi con "Hãy theo Thầy" hay "Hãy theo việc nọ, người kia?" Để đó, Chúa sẽ liệu, Ngài sẽ giải quyết tốt hơn con là cái chắc.

Ở trại Phú Khánh, tôi bị giam trong một phòng không có cửa sổ, phải đi qua ba lớp cửa trong một hành lang mới đến khí trời. Vào đó nóng cực kỳ, tôi ngột ngạt và cảm thấy trí óc mất sáng suốt dần dần, cuối cùng là mê man. Có lúc người ta để đèn sáng như ban ngày, lúc khác lại nằm trong bóng tối. Buồng vừa nóng vừa ẩm, đến nỗi tôi xuống nằm dưới nền, còn nằm thì mọc lên trắng cả chiếc chiếu của tôi.

Lúc nằm trong tối tăm, tôi thấy có một lỗ dưới vách, ánh sáng lọt vào, tôi lết đến, kê mũi vào đó để thở. Lúc nào trời mưa, nước ở ngoài ngập, những con trùng ở ngoài bò vào, có cả giun và có lần có cả con rết dài; dù thấy vậy, nhưng tôi yếu mệt quá không làm gì được, tôi cứ để cho chúng bò quanh, ngày nào nước xuống, thì chúng lại bò ra. Sau này hai linh mục bị giam cách tôi hai lớp cửa, đã thuật lại cho tôi biết: "Một hôm cô Thanh, cấp dưỡng, đã mở cửa cho chúng con ra đứng nhìn Đức Cha nằm dưới đất và bảo: cho hai anh nhìn thấy ông Thuận, ông sắp chết!" Nhưng trong cơn cơ cực này, Chúa đã cứu tôi!

Tôi phải chọn Chúa chứ không phải việc của Chúa: Chính Chúa muốn cho tôi ở đây, chứ không phải nơi khác.

V. Phó Thác Cho Mẹ Đức Kitô.

Trong những giây phút bi đát nhất của cuộc đời, bí quyết của Đức Hồng Y là tin tưởng phó thác cho Thiên Chúa; sống trọn vẹn giây phút Hiện Tại và nương nhờ vào tình yêu của Mẹ Maria, Đức Hồng Y đã phó thác tất cả cho Mẹ, để Mẹ dâng lên Chúa người con yêu đang cần đến Ngài. Tâm tình đó đã được Cha lần lượt viết thành sách và diễn tả ra bằng những vần thơ:

*"Đời con dâng hiến Mẹ của con
Giây phút đầu tiên đến Sài Gòn
Cáo gian lắm điều con vì Mẹ
Vu vạ nhiều nỗi Mẹ với con*

*Sống chết lao tù con có Mẹ
Gian truân chẳng quản Mẹ bên con
Tăm tối đêm trường con theo Mẹ
Băng rừng vượt biển Mẹ dẫn con*

*Cô quạnh ê chề con kêu Mẹ
Hy vọng trào tràn Mẹ nghe con
Đau khổ xác hồn con nhìn Mẹ
Âm thầm lễ tế Mẹ dạy con*

*Muôn vàn thương mến con trao Mẹ
Ức triệu ân tình Mẹ thương con
Sứ mạng tương lai con dâng Mẹ
Khó khăn hiện tại Mẹ giúp con*

*Âu yếm đêm ngày con yêu Mẹ
Ngày về tin tưởng Mẹ đợi con."*

"Con Với Mẹ"

Trại Thanh Liệt, 08-12-1978

Đoạn Kết

Trong Thánh lễ giỗ Đức Cố Hồng Y Phanxicô Xavie Nguyễn Văn Thuận lần thứ tư, cử hành sáng hôm 16-09-2006, tại nhà nguyện của Hội đồng, Đức Hồng Y Renato Martinô, người kế vị Đức Hồng Y Phanxicô Thuận, trong nhiệm vụ Chủ tịch Hội đồng Tòa Thánh Công lý và Hòa Bình đã thông báo: *Đức*

Thánh Cha Biển Đức 16 đã chấp thuận cho Hội đồng Tòa Thánh Công lý và Hòa bình đứng ra xúc tiến việc mở án phong chân phước cho Đức Cố Hồng Y Nguyễn Văn Thuận.

Theo Giáo luật, việc mở án phong chân phước cho một tín hữu chỉ được tiến hành năm năm sau khi qua đời.

Chân Phước (hay Thánh) là những người đã có một cuộc sống Thánh Thiện đã vác thập giá mình mà theo Thầy Chí Thánh, Đức Kitô, Chúa chúng ta, đã được Giáo Hội điều tra qua các nhân chứng hay các phép lạ.

Chân Phước được tôn kính trong nước và Thánh được tôn kính trên thế giới. Nhờ sự can thiệp của các Vị đó, Thiên Chúa ban cho chúng ta.

Đời sống các Thánh và Chân Phước là những gương sáng cho chúng ta noi theo để đáp lời Thiên Chúa mời gọi nên thánh như ý nguyện của chúng ta trong khi lãnh Bí tích Rửa Tội.

Lễ Suy tôn Thánh Giá 14-09-2007

Hà Minh Thảo

CHIẾC BÁNH THỨ TU:

Sức mạnh độc nhất của tôi: Phép Thánh Thể

Quanh bàn tiệc Thánh Thể được thực hiện và được tỏ bày sự hiệp nhất hài hòa của Hội Thánh, mà nhiệm hiệp thông truyền giáo, trong đó mọi người nhận thấy mình là con Chúa và là anh chị em trong một đại gia đình.

(Gioan Phaolô II, Sứ điệp NQTGT XII, số 7)

“Trong tù cha có dưng lễ được không?”, đó là câu hỏi mà bao nhiêu lần nhiều người đã hỏi tôi. Và thực sự họ có lý, vì Thánh Thể là kinh nguyện đẹp nhất, là đỉnh cao của cuộc đời Chúa Giêsu. Mỗi khi tôi trả lời “có”, thì tôi đã biết ngay câu hỏi tiếp sau: “Làm sao cha kiếm ra rượu lễ, bánh lễ?”

Lúc tôi bị bắt, tôi phải đi ngay và đi tay không. Hôm sau tôi được phép viết về nhà để xin đồ cần dùng nhất như áo quần, kem đánh răng, v.v.. Hàng đầu tiên, tôi viết: “Xin gửi cho tôi ít rượu thuốc trị bệnh đường ruột”. Bên ngoài, giáo dân hiểu ngay. Hôm sau, ông trưởng ban chấp pháp cầm đến một ve nhỏ bên ngoài có dán giấy đề chữ “thuốc trị bệnh đường ruột” và bánh lễ xé nhỏ bỏ trong một cái lọ chống ẩm, ông ta hỏi:

- Ông có bị bệnh đường ruột không?
- Có.
- Đây là thuốc bên ngoài gửi vào cho ông!

Không bao giờ tôi vui bằng hôm đó: từ đây mỗi ngày với ba giọt rượu và một giọt nước trong lòng bàn tay, tôi dưng thánh lễ.

Tuy nhiên cách dâng lễ mỗi nơi mỗi khác. Dưới hầm tàu thủy chở tôi ra miền Bắc, ban đêm tôi ngồi giữa mấy bạn tù, bàn thờ là túi cói đựng đồ, dâng lễ thánh Phanxicô quan thầy của tôi và cho các bạn chịu lễ. Lúc ở trại Vĩnh Quang tôi phải dâng lễ trong góc cửa ban sáng lúc người ta đi tắm sau giờ thể dục. Lúc đã quen với thời khóa biểu của trại, tôi dâng lễ ban đêm, vì chúng tôi được chia thành từng đội 50 người, ngủ chung trên một lán gỗ, mỗi người được 50 cm, đầu đụng nhau, chân quay ra ngoài. Chúng tôi đã tự thu xếp để năm anh em Công giáo nằm quanh tôi.

Đến 9 giờ rưỡi đêm, nghe tiếng keng là tắt đèn và mọi người phải nằm trong mùng muỗi cá nhân; tôi ngồi cúi sát xuống để dâng lễ thuộc lòng. Tôi đưa tay dưới mùng để chuyển Mình Thánh cho anh em chịu lễ. Chúng tôi nhặt giấy nylon bọc bao thuốc hút để làm những túi nhỏ đựng Mình Thánh. Như thế Chúa Giêsu luôn ở giữa chúng tôi. Chúng tôi tin một sức mạnh: Thánh Thể. Thịt Máu Chúa làm cho chúng tôi sống, “Ta đã đến là để chúng được có sự sống, và có một cách dồi dào” (Ga 10, 10). Như manna nuôi dân Do Thái đi đường về Đất hứa, Thánh Thể sẽ nuôi con đi cùng đường Hy vọng (Ga 6, 53).

Mỗi tuần, sáng thứ Sáu có một buổi học tập, tất cả 250 anh em phải tham dự. Đến lúc xả hơi, các bạn Công giáo thừa dịp đó mang các túi nylon đựng Mình Thánh đến chia cho bốn đội kia, mỗi người thay nhau mang trong túi áo một ngày.

Ai cũng biết có Chúa Giêsu Thánh Thể đang ở giữa trại tù với họ. Chính Ngài an ủi, xoa dịu những khổ đau thể xác và tinh thần; chính Ngài thêm can đảm chịu đựng cho họ. Ban đêm, họ thay phiên nhau làm giờ thánh. Sự hiện diện thinh lặng của phép Thánh Thể biến đổi họ cách lạ lùng. Nhiều người Công giáo trở lại sống đạo đức hơn; nhiều anh em không Công giáo, Phật giáo tìm hiểu Phúc âm và lãnh phép Thánh tẩy trong trại cải tạo, hoặc sau lúc được tự do. Không có gì cưỡng lại được tình yêu Chúa Giêsu. Đêm tối của ngục tù trở thành ánh sáng, hạt giống đã đâm chồi dưới đất đang lúc trời giông tố phong ba. Những ơn trọng này do Chúa Giêsu Thánh Thể chứ không phải do sức loài người.

Trong chín năm biệt giam, tôi dâng lễ một mình lúc 3 giờ chiều, giờ Chúa Giêsu hấp hối trên Thánh giá. Tôi ở một mình nên có thể hát tiếng Latinh, tiếng Việt, tiếng Pháp.... Tôi luôn mang Mình Thánh trong mình “như Cha ở trong con và con ở trong Cha”.

Đó là những thánh lễ đẹp nhất của đời tôi. Kinh Lauda Sion, Pange Lingua, Adoro Te, Te Deum và nhiều kinh Việt ngữ, mặc cho tiếng loa trước cửa từ 5 giờ sáng đến 11 giờ rưỡi đêm. Tôi cảm nghiệm cách đặc biệt một sự bình an, một niềm vui trong tâm hồn vì Chúa Giêsu, Đức Mẹ, và thánh Giuse ở với tôi. Tôi hát Salve Regina, Salve Mater, Regina Coeli, v.v. hiệp với toàn thể Hội thánh. Mặc cho Hội thánh bị vu cáo, chống đối, tôi hát “Này con là đá.... Ta hãy nguyện xin cho Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô”....

Chúa Giêsu đã nuôi dưỡng dân chúng theo Người trên sa mạc; trong phép Thánh Thể Chúa Giêsu tiếp tục làm của ăn ban sự sống muôn đời.

Mỗi lúc dâng lễ, đọc lời truyền phép, với tất cả tâm hồn, tôi làm lại lời “giao ước mới, giao ước vĩnh cửu” với Chúa Giêsu. Không phải để sống an nhàn, nhưng để bắt đầu một cuộc cách mạng, đổi mới nhân loại, được máu Chúa cứu chuộc, sống xứng đáng phẩm giá con Thiên Chúa, trong văn hóa của tình thương và sự sống.

Trong Thánh Thể chúng tôi loan truyền sự chết của Chúa Giêsu và tuyên xưng sự sống lại của Ngài. Có lúc buồn nản vô cùng, tôi nhìn lên Chúa Giêsu chịu đóng đinh và bị bỏ rơi trên Thánh giá: Ngài không giảng dạy, thăm viếng, chữa lành bệnh tật; Ngài hoàn toàn bất động. Đối với con mắt loài người, cuộc

đời Chúa Giêsu là vô ích, là thất bại. Nhưng đối với đôi mắt Thiên Chúa, chính giây phút ấy lại là giây phút quan trọng nhất của đời Ngài, vì trên Thánh giá Ngài đã đổ máu mình để cứu chuộc nhân loại.

Chúa Giêsu là mẫu gương của tình yêu tuyệt đối với Đức Chúa Cha và các linh hồn. Ngài đã cho tất cả, yêu thương đến cùng (Ga 13, 1), cho đến lúc trút hơi thở cuối cùng và nói lên tiếng “hoàn tất” (Ga 19, 30).

Khi nhìn thấy đoàn lũ theo Ngài, Ngài nói: “Tôi thương xót dân này” (Mt 15, 32). Ngài đã làm phép lạ cho bánh và cá hóa nhiều để nuôi họ. Đây là dấu hiệu loan báo phép Thánh Thể mà Ngài sẽ thiết lập về sau.

Các bạn trẻ thân mến,

Mời các bạn nghe lời Đức Thánh Cha: "*Chúa Giêsu sống giữa chúng ta, trong phép Thánh lễ; giữa những sự bất trắc, những hoang mang trong cuộc đời mỗi ngày, các bạn hãy noi gương hai môn đệ trên đường về Emmau.... Hãy cầu xin Chúa Giêsu, để dọc các nẻo đường về bao nhiêu xóm nhỏ Emmau của thời đại ta, Ngài ở lại với các bạn. Ngài phải là sức mạnh của các bạn, là trung tâm của các bạn, là hy vọng trường cửu của các bạn.*"

(Gioan Phaolô II, Sứ điệp NQTGT XII, số 7)

CẦU NGUYỆN

*Trong giây phút này,
Chúa Giêsu tiếp tục Thánh Lễ.*

*Lạy Chúa Giêsu,
Chúa tiếp tục Thánh Lễ
mỗi giây phút cho đến tận thế.
Chúa sử dụng tay của linh mục
trong phép Thánh Thể khắp địa cầu
cách huyền nhiệm mà thực tại.*

*Con dâng Thánh Lễ đúng qui thức phụng vụ không đủ.
Ngày xưa Chúa không theo qui luật phụng vụ ngày nay.
Nhưng Chúa dâng lễ với những tâm tình sốt sắng nhất,
những tâm tình trong giờ tử nạn,
nhất là trên Thánh giá.*

*Đau khổ thể xác, nhất là đau khổ tinh thần.
Yêu mến vâng phục Chúa Cha cho đến chết,
chết si nhục trên Thánh giá,
hình phạt dành cho nô lệ.
Chúa chịu mọi người ruộng bỏ
kể cả Chúa Cha: “Lạy Cha, sao Cha bỏ con!”*

*Xin cho chúng con dâng lễ như Chúa.
Nếu chúng con không dâng chính mình,
làm hy lễ toàn thiêu;
Nếu cuộc đời chúng con không chịu đói, chịu khát,*

*chịu sỉ nhục, chịu nhỏ, chịu vấp vào mặt,
chịu đội mào gai, chịu vác thánh giá,
chịu đánh đòn, chịu trói, chịu ngã quy,
chịu đóng đinh, chịu chết, chôn trong mồ người khác;
thì con phải xét mình, phải sám hối, hoán cải;
phải biến chuyển, lột xác;
vì con chưa tể lễ như Chúa.*

*Nếu con còn lo sợ,
con kiếm cách tránh né thân phận Chúa,
thì dù con có theo nghi thức nào có long trọng đến đâu
con cũng không tể lễ với tâm tình Chúa.*

PX. Nguyễn Văn Thuận

Xem tin tức về việc phái đoàn Roma sắp viếng thăm Việt Nam tháng 4-2012 để tìm hiểu về Đức cố Hồng Y Nguyễn Văn Thuận, trong tiến trình tuyên phong Á Thánh cho Ngài.

<http://www.nuvuongcongly.net/xa-hoi/thong-tin-tren-mang/thong-bao-c%E1%BB%A7a-toa-tgm-hu%E1%BA%BF-v%E1%BB%81-ti%E1%BA%BFn-trinh-phong-a-thanh-va-hi%E1%BB%83n-thanh-cho-d%E1%BB%A9c-c%E1%BB%91-h%E1%BB%93ng-y-phanxico-xavie-nguy%E1%BB%85n-van-thu%E1%BA%ADn>

TÒA TỔNG GIÁM MỤC HÀ NỘI
40 Phố Nhà Chung Hà Nội
Ngày 06 tháng 01 năm 2012

THÔNG BÁO

Về Tiến Trình Tuyên Phong Á Thánh và Hiển Thánh Cho Đức Hồng Y Tôi Tớ Chúa Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận.

Kính gửi: Các linh mục, tu sĩ nam nữ, chủng sinh, và toàn thể anh chị em giáo dân trong Tổng Giáo Phận Hà Nội.

Kính thưa quý cha, tu sĩ, và anh chị em,

Như chúng ta đã biết, ngày 22 tháng 10 năm 2010, tại Rôma, theo thỉnh nguyện của Hội Đồng Tòa Thánh về Công Lý và Hòa Bình, Giáo Phận Roma đã chính thức mở án phong á thánh và hiển thánh cho Đức Hồng Y Tôi Tớ Chúa Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận. Ngài đã là Giám Mục Nha Trang (1967-1975), Tổng Giám Mục Phó Sài Gòn (1975-1994), Phó Chủ Tịch (1994) và Chủ Tịch Hội Đồng Tòa Thánh Công Lý và Hòa Bình (1998). Ngài được vinh thăng Hồng Y năm 2001 và qua đời ngày 16 tháng 9 năm 2002 tại Roma.

Giáo Tỉnh Hà Nội có quan hệ đặc biệt với ngài vì ngài đã sống tại miền Bắc từ năm 1976 cho đến khi sang Roma năm 1991. Tổng Giáo Phận Hà Nội có quan hệ mật thiết với ngài vì ngài đã sống tại nhà xứ Giang Xá từ năm 1978 đến năm 1981 và tại Tòa Tổng Giám Mục Hà Nội từ năm 1988 đến năm 1991. Nhiều linh mục, tu sĩ, và giáo dân miền Bắc và Tổng Giáo Phận Hà Nội đã có vinh hạnh được sống cạnh

ngài, gặp gỡ ngài, và biết ngài. Vì thế, sự kiện Tòa Thánh lập án phong thánh cho ngài là niềm vinh dự lớn lao cho Giáo Hội Công Giáo Việt Nam, đặc biệt cho Tổng Giáo Phận Hà Nội chúng ta.

Theo quy định của Giáo Hội, để được tuyên phong á thánh và hiển thánh, vị Tội Tớ Chúa phải được Giáo Hội nhìn nhận là người có danh thơm tiếng tốt về sự thánh thiện và những nhân đức anh hùng. Giáo Hội muốn lắng nghe, tìm hiểu và nghiên cứu những chứng từ của các chứng nhân về Đức Cố Hồng Y Phanxicô Xaviê.

Trong thời gian qua, Tòa Án Giáo Phận Roma đã cử phái đoàn đến nhiều nước trên thế giới như Pháp, Đức, Hoa Kỳ, Úc châu, để gặp gỡ và lắng nghe các chứng nhân. Nay phái đoàn sẽ đến Việt Nam từ ngày 23 tháng 3 đến ngày 9 tháng 4 năm 2012. Phái đoàn sẽ hiện diện ở Hà Nội từ ngày 5 đến 7 tháng 4 năm 2012 để gặp gỡ và lắng nghe những chứng nhân trong Giáo Tỉnh và Tổng Giáo Phận Hà Nội.

Vì vậy, tôi xin tất cả mọi thành phần Dân Chúa trong Tổng Giáo Phận sốt sắng cầu nguyện để tiến trình tuyên phong á thánh và hiển thánh cho Đức Cố Hồng Y thân yêu của chúng ta sớm được hoàn thành. Ngoài ra, các linh mục, tu sĩ nam nữ, cũng như anh chị em giáo dân nào đã từng biết Đức Cố Hồng Y và muốn làm chứng trước phái đoàn của Tòa Án Giáo Phận Roma về sự thánh thiện và nhân đức của ngài, xin vui lòng viết thành văn bản (có bao gồm số điện thoại và email để liên lạc) và gửi về địa chỉ sau (hạn chót là ngày 15 tháng 3 năm 2012):

Linh mục Tôma Aquinô Nguyễn Xuân Thủy
Tòa Tổng Giám Mục Hà Nội
40 Phố Nhà Chung, Hà Nội
Email: thomasxuanthuy@yahoo.com

Chúng ta hãy cảm tạ Chúa đã ban cho Hội Thánh mẫu gương và chứng tá anh hùng của Đức Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận. Ngài đã liên kết những đau khổ của mình với cuộc khổ nạn của Chúa Kitô chịu đóng đinh và trở nên một chứng nhân sáng ngời về sự hiệp nhất, yêu thương, và tha thứ, cũng như về công lý và hòa bình.

Xin ngài chuyển cầu cho Tổng Giáo Phận chúng ta luôn bình an, hiệp nhất, bác ái, và trung thành làm chứng cho Chúa. Ước gì chúng ta thấy ngài sớm được vinh hiển trên bàn thờ.

Trong Chúa Kitô,
+Phêrô Nguyễn Văn Nhơn
Tổng Giám Mục Hà Nội

KÍNH NHỜ PHỔ BIẾN RỘNG RÃI
news, radio, audio, video, cartoons
<http://www.freevietnews.com>

Nguồn: Internet E-mail by Lương Thế Cường, [GXCTTVN, Arlington, VA](http://GXCTTVN.Arlington.VA) chuyển

Đăng ngày Thứ Sáu, April 20th, 2012
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QL-VNCH